

Leçon de grec n°1 : Hymne à Athéna (d'après l'hymne homérique à Athéna)

Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδα Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομαι ἄδειν,
 γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκίεσσαν,
 Τριτογενῇ. αὐτὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
 σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆϊα τεύχη ἔχουσαν
 χρύση παμφανῶντα· σέβας δ' εἶχε πάντας ὀρῶντας
 ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχου
 ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπὸ ἀθανάτου καρήνου
 σείσασα ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετο Ὀλυμπος
 δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκῶπιδος, ἀμφὶ δὲ γῇ
 σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
 κύμασι πορφυρέοις κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
 ἑξαπίνης· ἔστησεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κόρη
 εἶλετο ἀπὸ ἀθανάτων ὤμων θεοεῖκελα τεύχη
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ· ἐγήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

A Athéna (Εἰς Ἀθηνᾶν)

Je commence (ἄρχομαι) à chanter (ἄδειν) Pallas Athénée (Παλλάδα Ἀθηναίην), l'illustre déesse (κυδρὴν θεὸν) aux yeux de chouette (γλαυκῶπιν), aux mille ruses (πολύμητιν), ayant (ἔχουσαν) un cœur (ἦτορ) implacable (ἀμείλιχον), la vierge (παρθένον) vénérable (αἰδοίην), gardienne des cités (ἐρυσίπτολιν), énergique (ἀλκίεσσαν), Tritogénie (Τριτογενῇ). Le sage Zeus (μητίετα Ζεὺς) l'engendra (αὐτὴν ἐγείνατο) lui-même (αὐτὸς) hors de sa tête (ἐκ κεφαλῆς) auguste (σεμνῆς), ayant (ἔχουσαν) des armes guerrières (πολεμῆϊα τεύχη) d'or (χρῦση), étincelantes (παμφανῶντα); l'étonnement (σέβας) tenait (εἶχε) tous (πάντας) les immortels (ἀθανάτους) la regardant (ὀρῶντας); celle-ci (ἡ δὲ), devant (πρόσθεν) Zeus (Διὸς) qui tient l'égide (αἰγιόχου), s'élança (ὥρουσεν) fougueusement (ἐσσυμένως) de sa tête (ἀπὸ καρήνου) immortelle (ἀθανάτου), brandissant (σεισάσα) une lance (ἄκοντα) pointue (ὀξὺν) ; le grand Olympe (μέγας Ὀλυμπος) fut ébranlé (ἐλελίζετο) terriblement (δεινὸν) par la force (ὑπὸ βρίμης) de [la déesse] aux yeux de chouette (γλαυκῶπιδος), tout autour (ἀμφὶ) la Terre (γῇ) hurla (ἰάχησεν) effroyablement (σμερδαλέον), et alors (ἄρα) la mer (πόντος) s'agita (ἐκινήθη) se barattant (κυκώμενος) en des flots (κύμασι) cramoisis (πορφυρέοις) ; l'eau salée (ἄλμη) se figea (ἔσχετο) soudainement (ἑξαπίνης) ; le brillant (ἀγλαὸς) fils (υἱὸς) d'Hypérion (Ὑπερίονος) arrêta (ἔστησεν) ses chevaux (ἵππους) aux pieds rapides (ὠκύποδας) un long temps (δηρὸν χρόνον) jusqu'à ce que (εἰσότε) la jeune fille (κόρη) enlève (εἶλετο) de ses épaules (ἀπὸ ὤμων) immortelles (ἀθανάτων) ses armes (τεύχη) divines (θεοεῖκελα), Pallas Athénée (Παλλὰς Ἀθηναίῃ) ; le sage Zeus (μητίετα Ζεὺς) se réjouit (ἐγήθησε).

Texte original : Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' αἰείδην
 γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
 παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκίεσσαν
 Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
 σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆϊα τεύχε' ἔχουσαν
 χρύσεια παμφανῶντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρῶντας
 ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
 ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
 σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
 δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκῶπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
 κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
 ἑξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κούρη
 εἶλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοεῖκελα τεύχη
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

